

УНИВЕРЗИТЕТ „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ - ШТИП
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

UDC 81
UDC 82
UDC 008

ISSN 2545-3998

ПАЛИМПСЕСТ

МЕЃУНАРОДНО СПИСАНИЕ ЗА ЛИНГВИСТИЧКИ, КНИЖЕВНИ
И КУЛТУРОЛОШКИ ИСТРАЖУВАЊА

PALIMPSEST

INTERNATIONAL JOURNAL FOR LINGUISTIC, LITERARY
AND CULTURAL RESEARCH

PALMK, VOL 4, NO 7, STIP, 2019

ГОД. IV, БР. 7
ШТИП, 2019

VOL. IV, NO 7
STIP, 2019

ПАЛИМПСЕСТ

Меѓународно списание за лингвистички, книжевни
и културолошки истражувања

PALIMPSEST

International Journal for Linguistic, Literary
and Cultural Research

Год. 4, Бр. 7
Штип, 2019

Vol. 4, No 7
Stip, 2019

PALMK, VOL 4, NO 7, STIP, 2019

ПАЛИМПСЕСТ

Меѓународно списание за лингвистички, книжевни
и културолошки истражувања

ИЗДАВА

Универзитет „Гоце Делчев“, Филолошки факултет, Штип,

ГЛАВЕН И ОДГОВОРЕН УРЕДНИК

Ранко Младеноски

УРЕДУВАЧКИ ОДБОР

Виктор Фридман, Универзитет во Чикаго, САД
Толе Белчев, Универзитет „Гоце Делчев“, С. Македонија
Нина Даскаловска, Универзитет „Гоце Делчев“, С. Македонија
Ала Шешкен, Универзитет Ломоносов, Руска Федерација
Олга Панкина, НВО Македонски културен центар, Руска Федерација
Георгета Раца, Универзитет Банат, Романија
Астрид Симоне Грослер, Универзитет Банат, Романија
Горан Калоѓера, Универзитет во Риека, Хрватска
Дејан Дуриќ, Универзитет во Риека, Хрватска
Шандор Чегледи, Универзитет во Панонија, Унгарија
Ева Бус, Универзитет во Панонија, Унгарија
Хусејин Озбај, Универзитет Гази, Република Турција
Зеки Ѓурел, Универзитет Гази, Република Турција
Елена Дараданова, Универзитет „Св. Климент Охридски“, Бугарија
Ина Христова, Универзитет „Св. Климент Охридски“, Бугарија
Џозеф Пониах, Национален институт за технологија, Индија
Сатхарај Венкатесан, Национален институт за технологија, Индија
Петар Пенда, Универзитет во Бања Лука, Босна и Херцеговина
Данило Капасо, Универзитет во Бања Лука, Босна и Херцеговина
Мета Лах, Универзитет во Љубљана, Република Словенија
Намита Субиото, Универзитет во Љубљана, Република Словенија
Ана Пеличер-Санчез, Универзитет во Нотингам, Велика Британија
Мајкл Грини, Универзитет во Нотингам, Велика Британија
Татјана Ѓурин, Универзитет во Нови Сад, Република Србија
Диана Поповиќ, Универзитет во Нови Сад, Република Србија
Жан Пол Мејер, Универзитет во Стразбур, Република Франција
Жан Марк Веркруз, Универзитет во Артуа, Република Франција
Регула Бусин, Швајцарија
Натале Фиорето, Универзитет во Перуца, Италија
Оливер Хербст, Универзитет во Вурцбург, Германија

PALIMPSEST

International Journal for Linguistic, Literary
and Cultural Research

PUBLISHED BY

Goce Delcev University, Faculty of Philology, Stip,

EDITOR-IN-CHIEF

Ranko Mladenoski

EDITORIAL BOARD

Victor Friedman, University of Chicago, USA
Tole Belcev, Goce Delcev University, N. Macedonia
Nina Daskalovska, Goce Delcev University, N. Macedonia
Alla Sheshken, Lomonosov Moscow State University, Russian Federation
Olga Pankina, NGO Macedonian Cultural Centre, Russian Federation
Georgeta Rata, Banat University, Romania
Astrid Simone Grosler, Banat University, Romania
Goran Kalogjera, University of Rijeka, Croatia
Dejan Duric, University of Rijeka, Croatia
Sándor Czeglédi, University of Pannonia, Hungary
Éva Bús, University of Pannonia, Hungary
Husejin Ozbaj, GAZI University, Republic of Turkey
Zeki Gurel, GAZI University, Republic of Turkey
Elena Daradanova, Sofia University "St. Kliment Ohridski", Bulgaria
Ina Hristova, Sofia University "St. Kliment Ohridski", Bulgaria
Joseph Ponniah, National Institute of Technology, India
Sathyaraj Venkatesan, National Institute of Technology, India
Petar Penda, University of Banja Luka, Bosnia and Herzegovina
Danilo Capasso, University of Banja Luka, Bosnia and Herzegovina
Meta Lah, University of Ljubljana, Republic of Slovenia
Namita Subiotto, University of Ljubljana, Republic of Slovenia
Ana Pellicer Sanchez, The University of Nottingham, United Kingdom
Michael Greaney, Lancaster University, United Kingdom
Tatjana Durin, University of Novi Sad, Republic of Serbia
Diana Popovic, University of Novi Sad, Republic of Serbia
Jean-Paul Meyer, University of Strasbourg, French Republic
Jean-Marc Vercrusse, Artois University, French Republic
Regula Busin, Switzerland
Natale Fioretto, University of Perugia, Italy
Oliver Herbst, University of Wurzburg, Germany

РЕДАКЦИСКИ СОВЕТ

Драгана Кузмановска
Толе Белчев
Нина Даскаловска
Билјана Ивановска
Светлана Јакимовска
Марија Леонтиќ
Јована Караникиќ Јосимовска

ЈАЗИЧНО УРЕДУВАЊЕ

Даница Гавриловска-Атанасовска (македонски јазик)
Весна Продановска (англиски јазик)
Толе Белчев (руски јазик)
Билјана Ивановска (германски јазик)
Марија Леонтиќ (турски јазик)
Светлана Јакимовска (француски јазик)
Јована Караникиќ Јосимовска (италијански јазик)

ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК

Славе Димитров

АДРЕСА

ПАЛИМПСЕСТ

РЕДАКЦИСКИ СОВЕТ

Филолошки факултет
ул. „Крсте Мисирков“ бр. 10-А
п. фах 201
МК-2000 Штип, С. Македонија

<http://js.ugd.edu.mk/index/PAL>

Меѓународното научно списание „Палимпсест“ излегува двапати годишно во печатена и во електронска форма на посебна веб-страница на веб-порталот на Универзитетот „Гоце Делчев“ во Штип: <http://js.ugd.edu.mk/index.php/PAL>

Трудовите во списанието се објавуваат на следните јазици: македонски јазик, англиски јазик, германски јазик, француски јазик, руски јазик, турски јазик и италијански јазик.

Трудовите се рецензираат.

EDITORIAL COUNCIL

Dragana Kuzmanovska
Tole Belcev
Nina Daskalovska
Biljana Ivanovska
Svetlana Jakimovska
Marija Leontik
Jovana Karanikik Josimovska

LANGUAGE EDITORS

Danica Gavrilovska-Atanasovska (Macedonian language)
Vesna Prodanovska (English language)
Tole Belcev (Russian language)
Biljana Ivanovska (German language)
Marija Leontik (Turkish language)
Svetlana Jakimovska (French language)
Jovana Karanikik Josimovska (Italian language)

TECHNICAL EDITOR

Slave Dimitrov

ADDRESS

PALIMPSEST

EDITORIAL COUNCIL

Faculty of Philology
Krste Misirkov 10-A
P.O. Box 201
MK-2000, Stip, N. Macedonia

<http://js.ugd.edu.mk/index/PAL>

The International Scientific Journal “Palimpsest” is issued twice a year in printed form and online at the following website of the web portal of Goce Delcev University in Stip: <http://js.ugd.edu.mk/index.php/PAL>

Papers can be submitted and published in the following languages: Macedonian, English, German, French, Russian, Turkish and Italian language.

All papers are peer-reviewed.

СОДРЖИНА / TABLE OF CONTENTS

13 ПРЕДГОВОР

Намита Субиото, уредник на „Палимпсест“

FOREWORD

Namita Subiotto, editor of “Palimpsest”

ЈАЗИК / LANGUAGE

17 Александра Лазаревска, Виолета Јанушева

ТУЃИТЕ ЗБОРОВИ И ЗАЕМКИТЕ ВО НОВИНАРСКИОТ ПОТСТИЛ
НА МАКЕДОНСКИОТ СТАНДАРДЕН ЈАЗИК

Aleksandra Lazarevska, Violeta Janusheva

THE FOREIGN AND THE LOANWORDS IN THE JOURNALISTIC
SUBSTYLE OF THE MACEDONIAN STANDARD LANGUAGE

27 Tuba Uzun

UYGUR DÖNEMİ ESERLERİNDE DUYGUSAL YAKINLAŞMA VE
UZAKLAŞMA GÖSTERGELERİ (FİLLER)

Tuba Uzun

SIGNS OF INTIMACY AND DISAGREEMENT IN TEXTS OF
UYGHUR PERIOD

35 Julian Vasseur

EMPHASE ET EXPRESSIVITÉ DANS LES ÉCHANGES
CONVERSATIONNELS BILINGUES NÉPALI-ANGLAIS

Julian Vasseur

EMPHASIS AND EXPRESSIVITY IN THE DAILY SPEECH
OF NEPALI-ENGLISH BILINGUALS

47 Constantin Ntiranyibagira

LA LEXICALISATION INTRAVERBALE DES FORMES TRANSITIVES
EN KIRUNDI. CAS DES AFFIXES RÉFLÉCHI ET APPLICATIF

Constantin Ntiranyibagira

INTRA-VERBAL LEXICALIZATION OF TRANSITIVE FORMS IN
KIRUNDI. THE CASE OF REFLEXIVE AND APPLICATIVE AFFIXES

55 Abraham Mahoubé Olou

TYPOLOGIE DES PRÉFIXES EN FRANÇAIS

Abraham Mahoubé Olou

TYPOLOGY OF PREFIXES IN FRENCH

65 Наџи Селими
ЈАЗИКОТ И КУЛТУРАТА ВО ДИЈАСПОРАТА – ИСТРАЖУВАЊЕ
СПРОВЕДЕНО КАЈ ДЕЦАТА СО МАКЕДОНСКО ПОТЕКЛО ВО
ШВАЈЦАРИЈА
Naxhi Selimi
CULTURAL FACTORS IN LANGUAGE LEARNING – A STUDY ON
CHILDREN OF MACEDONIAN ORIGIN IN SWITZERLAND

77 Марија Соколова
СПОРЕДБЕНА АНАЛИЗА НА ИСТИ СТИМУЛУСИ ОД
МАКЕДОНСКИОТ АСОЦИЈАТИВЕН РЕЧНИК СО ДРУГИ
АСОЦИЈАТИВНИ РЕЧНИЦИ
Marija Sokolova
COMPARED ANALYSIS OF THE SAME STIMULUS FROM THE
MACEDONIAN ASSOCIATIVE DICTIONARY WITH OTHER
ASSOCIATIVE DICTIONARY

КНИЖЕВНОСТ / LITERATURE

89 Danijela Kostadinović
SYMBOLISM AND MUSICAL ASPECTS OF WIND IN THE SHORT
STORY “ZURLO’S MOST BEAUTIFUL DAY” BY ZHIVKO CHINGO

97 Konan Koffi Syntor
ACTION DANS LA RESACA DE JUAN MARSÉ, QUELLES
ATTRIBUTIONS AUX PERSONNAGES ?
Konan Koffi Syntor
ACTION IN LA RESACA BY JUAN MARSÉ, WHAT ATTRIBUTIONS
TO THE CHARACTERS?

111 Марија Ѓорѓиева Димова
„ОНТОЛОШКИ СКАНДАЛ“: ИГРИТЕ СО ГРАНИЦИТЕ ПОМЕЃУ
СВЕТОВИТЕ И ТЕКСТОВИТЕ
Marija Gjorgjieva Dimova
“ONTOLOGICAL SCANDAL”: GAMES WITH BOUNDARIES BETWEEN
WORLDS AND TEXTS

123 Даниела Андоновска-Трајковска
ХРОНОТОПИТЕ ВО ПЕШНАТА „МИКЕЛАНЏЕЛО“ ОД БОРЧЕ ПАНОВ
Daniela Andonovska-Trajkovska
THE CHRONOTOPES IN BORCHE PANOV’S LYRICAL POEM TITLED
“MICHELANGELO”

- 137 Maguette Dieng**
LA GUERRE EN AFGHANISTAN DANS MUSICA PARA FEOS DE
LORENZO SILVA : ENTRE DENONCIATION ET HOMMAGE
Maguette Dieng
THE WAR IN AFGHANISTAN IN "MUSICA PARA FEOS" BY
LORENZO SILVA: BETWEEN DENUNCIATION AND TRIBUTE
- 151 Ben Hamou Malak**
LANGUE ET THÉÂTRALITE DANS UN CAPTIF AMOUREUX DE
JEAN GENET
Ben Hamou Malak
LANGUAGE AND THEATRICALITY IN UN CAPTIF AMOUREUX
BY JEAN GENET
- 161 Samia Boudaa**
EFFET DE PALIMPSESTE DANS LE ROMAN LE VILLAGE DE L'ALLEMAND
OU LE JOURNAL DES FRERES SCHILLER DE BOUALEM SANSAL
Samia Boudaa
EFFECT OF PALIMPSEST IN THE NOVEL LE VILLAGE DE L'ALLEMAND
OU LE JOURNAL DES FRÈRES SCHILLER BY BOUALEM SANSAL
- 171 Славчо Ковилоски**
НАСЛЕДНИЧКАТА НА ХОМЕР: ДАФИНА ОД СЕЛО ПРОСЕНИК,
СЕРСКО
Slavcho Koviloski
SUCCESOR OF HOMER: DAFINA FROM THE VILLAGE OF PROSENIK,
SERRES AREA
- 183 Марија Леонтиќ**
ПОЕТСКИОТ ВИД ГАЗЕЛ ВО РАМКИТЕ НА ОСМАНЛИНСКАТА
ДИВАНСКА КНИЖЕВНОСТ
Marija Leontik
THE POETIC TYPE GAZEL IN THE OTTOMAN DIVAN LITERATURE
- 195 Rabie Ruşid**
DOĞU MAKEDONYA İŞTİP YÖRESİNİN YÖRÜK MASALLARINDA
FORMEL UNSURLAR
Rabie Rushid
THE FORMAL ELEMENTS RESEARCH OF YORUKS TALE
- 203 Славица Урумова-Марковска**
ДОМОТ КАКО ТРАДИЦИЈА ВО РАСКАЗИТЕ НА МАЏУНКОВ
Slavica Urumova–Markovska
HOME AS A TRADITION IN THE STORIES OF MADZUNKOV

- 213 Danijela Mišić**
HEMINGWAY'S MAN IN STRUGGLE WITH THE SEA AND HIMSELF

КУЛТУРА / CULTURE

- 221 Стојанче Костов**
„ТЕШКОТО“ – СИНОНИМ ЗА ТЕШКО ОРО ОД ТИПОТ НА „ЛЕСНОТО“
Stojance Kostov
THE DANCE TESHKOTO (THE HARD ONE) – A SYNONYMUS OF A
HARD DANCE FROM THE TYPE OF LESNOTO (THE EASY ONE)

- 229 Катерина Деспот, Екатерина Намичева, Михаил Намичев**
ВЛИЈАНИЕТО НА МЕБЕЛОТ ВРЗ КУЛТУРОЛОШКИОТ АСПЕКТ НА
СТАНБЕНИОТ ПРОСТОР ВО ПРВАТА ПОЛОВИНА НА 20 ВЕК
Katerina Despot, Ekaterina Namiceva, Mihail Namicev
CULTURAL ASPECT IN THE APPLICATION OF FURNITURE IN THE
INTERIORS OF SKOPJE'S PALACES FROM THE FIRST HALF OF THE 20TH
CENTURY

МЕТОДИКА НА НАСТАВАТА / TEACHING METHODOLOGY

- 241 Silvana Neshkovska**
THE “WELFARE” OF ENGLISH COLLOCATIONS AT THE HANDS OF
MACEDONIAN STUDENTS OF ENGLISH

- 251 Veronika Kareva**
COMMUNICATIVE COMPETENCE OF ENGLISH TEACHERS

ПРИКАЗИ / BOOK REVIEWS

- 263 Лидија Тантуровска**
ДОКТОРСКА ДИСЕРТАЦИЈА ЗА ЈАЗИЧНИТЕ ГРЕШКИ ПО
МОРФОЛОГИЈА КАЈ УЧЕНИЦИТЕ ВО ОСНОВНОТО ОБРАЗОВАНИЕ
ОД МАРИЈА ГРКОВА
Lidija Tanturovska
DOCTORAL DISSERTATION OF MORPHOLOGICAL ERRORS MADE BY
STUDENTS IN PRIMARY EDUCATION BY MARIJA GRKOVA

- 273 Ранко Младеноски**
ЗНАЧЕЊЕТО НА КНИЖЕВНИОТ ТЕКСТ КАКО ПРОЦЕС
Ranko Mladenoski
SIGNIFICANCE OF THE LITERARY TEXT AS A PROCESS

---

287 ДОДАТОК / APPENDIX

ПОВИК ЗА ОБЈАВУВАЊЕ ТРУДОВИ
ВО МЕЃУНАРОДНОТО НАУЧНО СПИСАНИЕ „ПАЛИМПСЕСТ“
CALL FOR PAPERS
FOR THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC JOURNAL “PALIMPSEST”

ПРЕДГОВОР

Ми претставува чест да бидам член на меѓународниот Уредувачки одбор на „Палимпсест“, меѓународно списание за лингвистички, книжевни и културолошки истражувања, иницирано и формирано на Филолошкиот факултет во Штип пред три години, а ми претставува и особена чест да учествувам со предговор за седмиот број.

Од првата година па до сега списанието излегува редовно во два броја годишно со широк спектар на трудови од сите предвидени рубрики („Јазик“, „Книжевност“, „Култура“, „Методика на наставата“, „Прикази“), со автори од разни земји и од различни истражувачки профили. Објавувањето на списанието во електронска форма е многу важно, бидејќи овозможува побрза дистрибуција и отворен пристап, а со тоа и поширок круг на читателска публика како и поголеми можности за примена на резултатите од објавените трудови.

Во „Палимпсест“ бр. 7 има 25 трудови (12 оригинални научни трудови, 10 стручни трудови, 1 прегледен труд и 2 приказа) на автори од единаесет држави и тоа Македонија, Турција, Франција, Бурунди, Бенин, Швајцарија, Србија, Брегот на Слоновата Коска, Сенегал, Мароко, Алжир, напишани на македонски, англиски, француски и турски јазик. Трудовите ги пополнуваат сите рубрики на списанието. Квантитативно доминираат трудовите од рубриката „Книжевност“ (вкупно 12, а во нив се истражуваат дела на класици и на современи македонски, руски, турски, шпански, француски, алжирски, американски автори, како и народното творештво), следува рубриката „Јазик“ со 7 статии (истражувања од областа на следниве јазици: македонски, турски, француски, непалски, кирунди), 2 статии се посветени на културолошки истражувања (за етнокоролошките карактеристики на ората Тешкото и Лесното и за влијанието на мебелот врз културолошкиот аспект на станбениот простор во првата половина на 20 век во Скопје), 2 статии се од областа на методиката на наставата по англиски јазик, а списанието завршува со рецензијата за докторската дисертација за јазичните грешки поврзани со менливите зборови во македонскиот јазик кај учениците во основното образование од Марија Гркова и со освртот кон научно-литературната монографија на Венко Андоновски за книжевниот текст како процес.

Им честитам и им благодарам на авторите и на сите јазични редактори, рецензенти и соуредници за нивниот придонес кон оформувањето на седмиот број на списанието „Палимпсест“ на кое му посакувам што повеќе читатели!

Намита Субиото, уредник на „Палимпсест“

FOREWORD

I am honoured to be a member of the International Editorial Board of “Palimpsest”, an international journal for linguistic, literary and cultural research, initiated and established three years ago at the Faculty of Philology in Stip. It is also a great privilege to participate with the foreword of the seventh issue.

From the first year until now, the journal has been published twice a year on a regular basis, with a wide range of papers covering all of the sections (Language, Literature, Culture, Teaching Methodology and Book Reviews), created by authors from many different countries and various research profiles. Publishing a journal in electronic form is quite significant because it enables faster distribution and open access, thus enabling a wider circle of readership and greater opportunities for applying the results of the published papers.

In the 7th issue of “Palimpsest” there are 25 papers (twelve original scientific papers, ten theoretical papers, one review paper and two book reviews) by authors from eleven countries: Macedonia, Turkey, France, Burundi, Benin, Switzerland, Serbia, Ivory Coast, Senegal, Morocco, and Algeria, written in Macedonian, English, French and Turkish. The papers cover all the sections of the journal. The biggest number of papers belong to the Literature section (a total of twelve papers in which classical and contemporary Macedonian, Russian, Turkish, Spanish, French, and Algerian authors as well as folk arts are the subject of research), followed by seven papers in the “Language” section (with research conducted in the following languages: Macedonian, Turkish, French, Nepalese, Kirundi), two papers are dedicated to the cultural research (on the ethnocoreological characteristics of the folk dances “Teshkoto” and “Lesnoto” and the influence of furniture on the cultural aspect of housing space in the first half of the 20th century in Skopje), two papers are in the field of English language teaching methodology, and finally the journal concludes with a review of the doctoral dissertation on language errors related to inflected words in the Macedonian language among elementary school students by Maria Grkova as well as a review of the literary monograph written by Venko Andonovski on the literary texts as a process.

I congratulate and express my gratitude to all the authors and language editors, reviewers and co-editors for their contribution to the creation of the seventh issue of “Palimpsest”, wishing them a wider readership.

Namita Subiotta, *Editor of “Palimpsest”*

ДОМОТ КАКО ТРАДИЦИЈА ВО РАСКАЗИТЕ НА МАЏУНКОВ

Славица Урумова-Марковска

Докторанд на Институтот за национална историја, Скопје
slavicaurumovamarkovska@yahoo.com

Апстракт: Домот кој е во духот на традицијата во расказите на Митко Маџунков е интересна област за проучување во којшто се испреплетуваат повеќе домени, се споредуваат различните односи на членовите во семејството, се поставува прашањето: *Каде е соодветното место да се создаде дом?!*, се открива што се случува кога сме далеку од домот и на кој начин се создаваат спомените за домот.

Во ова истражување акцентот е ставен на интерпретацијата на кратките раскази на Маџунков. Од анализата се заклучува дека старата и богата македонска традиција на најубав можен начин се измешала со напредокот и современиот живот, па така сплотени заедно претставуваат една успешна целина која во себе ги содржи сите елементи на една култура која се темели на своите вековни обичаи.

Клучни зборови: *вдоменост, заштита, закана, семејство, мајка, спомени, туѓина.*

1. Вовед

Традициите и обичаите на семејството претставуваат духовна аура на домот. Сето ова ги вклучува односите, начинот на живот, дневните рутини и ритуали кои ги поседуваат членовите на семејството. Од домот тие ја црпат енергијата и се прилагодуваат на него. Почитувањето на традицијата им помага да живеат сплотени и без разлика колку се различни обичаите, важно е дека треба да влезат во животот на поединецот природно.

Првата асоцијација на Домот секогаш е семејството на кое многупати во своите раскази се навраќа Маџунков. Со најголемо внимание Домот ги окупира мислите на писателот, ја разубавува нарацијата, но и ја растажува во исто време.

2. Домот како заштита, Домот како закана

Вдоменоста, топлината, сигурноста се трите најчести атрибути со кои се поврзува животот. Оттаму е и проекцијата на интимните копнежи да се има дом, да си одомаќен со некого.

„Во расказот 'Стан' авторот бара две животни на заем од зоолошката градина, слон и мајмунче со дамки, бидејќи во својот двособен стан тој се чувствува осамено. Раскажувачкиот глас е оптоварен со парадоксалниот пораст на немирот, трепетот, неизвесноста. Во тој свет можна е заканата – клаустрофобијата, па токму затоа авторот и неколку пати заборава да го земе

клучот од тој стан каде што треба да се всели. Со клучот може да се затвораат и отвораат врати, тој во речникот на симболи ја претставува слободата на дејствување, додека го нема клучот во расказот авторот е слободен. Домот го посматраме од двата аспекта: како своја заштита и како закана. Преку животните што тој ги избира ја воочуваме таа спротивност – добро : лошо. Христијанската традиција се однесува кон мајмуно со голема резерва, идентификувајќи го со порок, страсти, идолопоклонство, ѓаволски ереси, грешни намери, похотливост и алчност. Често ги претставуваат, во карикатурална форма, ситните мани на човековата природа или се јавуваат како алегорична на епигонската уметност, додека слонот го носи симболот за среќа, сила, проникливост и долговечност, а во христијанската традиција ја означува победата (на Христос над смртта и злото) (парафразирано според: Тресидер, 2001, стр. 236). Во завршната секвенца од расказот каде посебен акцент е даден повторно на хаосот, несреденоста на станот, Маџунков домот не го доживува како фактички простор, туку само како метафизички облик во кој смета дека не смее никогаш да му биде здодевно“. (Урумова-Марковска, 2015).

Од друга страна, пак, во расказот „Раѓање“ се чувствува закрилата и топлината на домот, „огништето полно со жар“. Огништето претставува „свет центар на секој дом и место околу кое се одвивал животот на семејството“. (Речник, 2000, стр. 308). Како дел од огништето, жарот „имал исти својства како огнот – светост, чистота, заштита“. (Речник, 2000, стр. 166). На ниво на секојдневниот живот огнот е заштитнички, смирувачки елемент (домашно огниште). Но, може да биде и заканувачки лик на деструктивните сили на природата. „Старите народи го сметале огнот за живо суштество, кое се храни, расте, умира, а потоа повторно се раѓа“. (Тресидер, 2001, стр. 172).

Симболиката на огнот, поврзана со воскреснувањето, е персонифицирана преку ликот на птицата Феникс и на саламандерот. Во расказот „Раѓање“ имаме претстава како од жарта повторно се раѓа дете, „брзо и безболно, со две-три мали изгореници по рамената и рацете“. (Маџунков, 2016а, стр. 14). Феникс е најпознатиот од сите симболи на воскреснувањето, легендарна птица која секогаш одново се раѓа во пламенот. Тој е „амблем на препородувањето на човековиот дух во вечна борба со тешкотиите на материјалниот свет. Оваа птица, се наоѓа и на ранохристијанските надгробни споменици, како симбол на воскреснувањето на Христос и на надежта за победа над смртта“. (Тресидер, 2001, стр. 274). Не случајно од жарта се раѓа дете. Детето како симбол „за чистота, невиност, искреност, значи и отсуство на стравот. Христос укажал кон детето како оној што може да влезе во Царството Божјо благодарение на смиреноста. (Евангелие по Матеј, 18: 3)“. (Тресидер, 2001, стр. 49).

3. Семејни традиции и обичаи

Секое семејство со време создава свои традиции, правила и ритуали. Тие ги обединуваат луѓето, го оживуваат семејството, ги збогатуваат и ги обединуваат членовите. Во расказот „Пламен“ местото на одвивање на настанот е во горниот двор од куќата на нараторот, под кајсијата. Седнат е

нараторот на маса со вујко му. Браќата принесуваат сирење во бели чинии. Тука го забележуваме односот кон домот и семејството, кој е во духот на традицијата. Се радуваат заеднички, не можат да веруваат како „во светот покриен со пепелишта, ним да им биде доверен на чување животниот пламен“. (Маџунков, 2016а, стр. 21). Во основата на оваа метафора, во симболиката на Вечниот оган лежи грижата за зачувувањето на домашното огниште, кое од најстари времиња има извонредно голема важност. Огнот се одржувал во огништето, како и во светилиштата да не изгасне, бидејќи „пламенот претставувал симбол на постоењето на заедницата, која згаснувала со згаснувањето на огнот во огништето. Оттаму во народот останала изреката: *Му тури син му на огништето вода и го остави сиромав до века*. Вечно запалениот оган служел за топлење, осветлување, како жртвеник – светилиште на семејниот култ, за приготвување на храна, но и како место на зближување и соединување во заеднички живот меѓу мажот и жената, средиште на животот што се зачнувал, поддржувал и ширел, основи во кои била содржана светоста на огнот како елемент и на огништето како олтар. Од овој олтар се барала заштита од Бога, тука тој се славел и на него се чувале светите слики“. (Речник, 2000, 308-309).

Во расказот „Пречек“ се забележува како самите зборови ја наголемуваат својата суштина во значењата, даваат една слика за тоа како ќе се развива ликот низ ширењето на сопствената свест. А ширењето на свеста се доживува преку искуствата. Татко му му објаснува на Јас-нараторот зошто го „собрал целиот град“. Неговото објаснување гласи: „Сега ние имаме, и мораме да го делиме имотот со другите. Еден ден, други ќе бидат богати, па и нам ќе ни помогнат“. (Маџунков, 2016а, стр. 25). Јас-нараторот не го одобрува ваквиот одговор, нему не му се допаѓаат старовремските идеи на татко му. Се чувствува како туѓинец. Тука односот со семејството е чурудисан поради нивните спротивставени мислења.

Уште еден доказ дека традицијата е оној елемент кој грижливо се негува, одржува и опстојува во сите времиња е расказот „Куќата на лудаците“. Најчесто повозрасните се држат до традицијата и ја пренесуваат од колено на колено. Оваа „куќа на лудаците“ се наоѓа „сред празна чистинка, близу до мочуришното устие слично на злокобна шепа, сред магла и топли пареи“. (Маџунков, 2016а, стр. 63). Даден е опис на нејзината внатрешност и начинот на живот на жителите на куќата и нивните фикс-идеи. Пресврт во куќата се случува со доаѓањето на Старецот. Многу нешта во навиките на куќата тогаш се менуваат, зашто самиот Старец не се придржува кон никакви правила. Тој одејќи од соба в соба, внимателно слуша за секојдневните соседски внатрешни „драми“ што го потресуваат овој дом. Интересно е тоа што по неговото заминување остануваат старите навик на куќата, но улогите на жителите се променети: „оној што шеташе по бедемот посака сите да минуваат низ неговата соба, а жената што се плашеше дека нема да заспие започна во мразните утра да шета по бедемот. Настана таква збрка што никој не знаеше кој е, ни каква му е маката“. (Маџунков, 2016а, стр. 64). Семејството отсекогаш било и ќе остане темел и основа на нашето постоење.

Одредувањето на приоритетите во нашиот живот и местото кое ќе му го дадеме на нашето семејство, има огромно влијание во животот.

4. Местото на Мајката во Домот

Мајката му дава на домот посебна атмосфера во однос на начинот на којшто се живее. Мажите имаат свој удел во тоа, тие се храбри, сериозни, но вистинскиот творец на домот е Мајката.

Родителите треба да бидат такви какви што еден ден би сакале да ги видат и своите деца, и тоа не само во зборовите, туку пред сè во делата. Особено мајките треба неуморно да бдеат над своите чеда, да ги воспитуваат во духот на побожноста, послушноста, кроткоста, трпеливоста, смирението, добрината, радоста, љубовта. Тие се должни да ги поучуваат децата преку сопствениот животен пример. Токму за ова ни говори содржината на расказот „Идила“. Во куќата на Ацијата, нараторот сретнува непознат човек кој дошол тука уште како мало дете и останал. Овој Скитник-питаач немал никој свој на светот, не познавал никого, не се надевал на ништо. Добриот Ација го задржал да помага во куќата и да шири благост со својата вечна насмевка.

Спротивен лик на добриот Ација е ликот на неговата грда и лоша жена. Како што вели нараторот, таа „ги гаснеше огновите што ги палеле навечер, и никогаш не се смеела“. (Маџунков, 2016а, стр. 101). Нејзиниот лик доживува чудна преобразба, исполнета со некој нов живот, со тивок и потресен глас, прикажува за грижата на детето кое никогаш самостојно не можело да застане на нозе, ниту јасно и разбирливо да проговори на свој јазик, но сепак ѝ дало топлина и благост. Нејзиниот живот е небеска светлина затоа што е мака и болка од кои се раѓаат љубовта, каењето и прошката.

И покрај добрината на Ацијата, и покрај присуството на светиот човек во куќата, ќерката останала нема и слабоумна. Нараторот е изненаден кога дознава дека „девојката се омажила за светиот домашен човек“ и дека „Ацијата им направил куќа и веќе три дечиња имаат“. (Маџунков, 2016а, стр. 102). Нејзиниот лик се издигнува над искушенијата на ѓаволот преку зајакнување на верата. Станувајќи калуѓерка и преку молитва, со строга дисциплина го достигнува она чувство на божественост и мајчинство посвојувајќи и одгледувајќи три деца.

Доказ дека децата во преградките на родителите се најсигурни е расказот „Засолниште“. Грижата за децата е од особена важност, пред сè, за нивните души. На тлото на Македонија под земја останале разни докази за животот на жените.

Во расказот „Засолниште“ родителската грижа ја гледаме за време на избувнатата нова голема војна. За да го спасат бебето го засолниле под земја. „Пред куќата имаше обична дупка покриена со штици и ламарина, замаскирана со баз трева“. (Маџунков, 2016а, стр. 130). Во собата и во душата на жената владее мир, бидејќи мисли дека детето е на сигурно, а раскажувачот го замислува засолништето како гроб. Оваа мисла за подземни засолништа го мачи и не можејќи да издржи излегува пред куќата, го зема бебенцето што спие кротко на градите и го грее.

Постојат „преданија, верувања и симболички дејства кои жената и Земјата ги ставаат на исто рамниште“. (Вражиновски, 2015, стр. 91). Оттука ја имаме и смиреноста на жената во расказот „Засолниште“. Жена = Земја = Мајчинство и заштита – универзален симбол на плодородноста и на лебот насушен. Симболиката на „земјата што дава живот се одразува врз ползувањето на земјата (а понекогаш и на нејзино 'погребување') во иницијационските обреди“. (Тресидер, 2001, стр. 72-73). Во народните верувања на Словените, таа е плодниот елемент на космосот кој раѓа. На тоа укажува верувањето дека Земјата е женско божество кое се именува како *мајка*: „мајка која раѓа растенија, како мајка на сè што се наоѓа во светот“. (Томиссу, 1975, стр. 134). „Кон неа нашиот народ се однесува со голема почит, бидејќи ја смета за мајка – хранителка“. (Вражиновски, 2015, стр. 90-91).

5. Кое е соодветното место да се создаде Дом?!

Нараторот во расказот „Куќа“ патувајќи го избира местото каде што сака да ја гради својата куќа. Овој чин на барање на соодветно место за изградба на секој дом во минатото било пракса, а тоа значело преземање на заштитни мерки, т.е. внимателно избирање на градежно земјиште. Се настојувало претходно на тоа место да немало друга куќа, чиј стопан или домашните починале при нерасветлени околности, од непознати болести, или им се затрел сојот од лоши магии, зашто нивното дејство не било поминато и предвестувало зло и за неговите газди. Исто така, требало да се внимава претходно тука да немало раскрсница, свети дрвја, да не бил некој убиен или да немало нечиј гроб, зашто таквите места биле познати како престојувалишта и собиралишта на нечистите сили.

Споредувајќи ја целината на куќата со бескрајот на околината што ја опкружува се добива впечаток дека нејзиниот затворен, внатрешен, сигурен простор му е спротивставен на отворениот, надворешен и несигурен свет. Наеднаш нараторот го напаѓа куче-лисица. Тој го прашува човекот што ја обработува нивата: „Каса ли ова чудовиште?“. (Маџунков, 2016а, стр. 145). Одговорот на човекот бил: „Не. Освен ако го задеваш. Но, подолу има домашни кучиња. Настрвени. Затоа е овде пусто. Пред да ја завршиш куќата, ќе те изедат“. (Маџунков, 2016а, 145). Лисицата кај народот е познат симбол за итрина, логично заснован врз нејзиниот ум. Во европската традиција, дополнуван е со многу посрамни особини: злоба, лицемерство, порок. „Како ноќен ловец кој тешко се намамува во стапица, лисицата во христијанството станала аналогија на итроштините на ѓаволот“. (Тресидер, 2001, стр. 139).

Маџунков во овој расказ метафорично ни ја прикажал релацијата со соседите и новодојденците во местото. Соседите може да бидат и (како кучето верни) пријатели и (како лисицата) остроумни – ако не ги провоцираш нема да те задрат, но најчесто се љубоморни на твојата среќа!

Кај вториот расказ под ист наслов „Куќа“ ја имаме релацијата село – град. Овој однос секогаш, па и до денешен ден, се смета за конфликтен. Конфликтот се раѓа од позицијата на градот кој секогаш доминира, кој претставува топос на повисоки вредности и правни функции. Конфликтна ситуација имаме и во релацијата татко – син. Имено, таткото Иљо М. има два

сина. Едниот сака да замине во Скопје да живее откако ги завршува студиите. Додека Иљо М. прави планови за да направат нова голема куќа во селото, синот заминува, а тој спас наоѓа во ракијата и секојдневно оди во *Бистра вода*. Тука го сретнува Петре О. и започнуваат разговор кој повеќе наликува на фалба и препирка. Дипломираниот син Зоран својата надареност ја користи како нагон, што го тера постојано да ја шири свеста и тоа автоматски го издигнува над традицијата, над тврдокорните размислувања на неговиот татко, т.е. претераните правила во општеството за кои смета дека само ќе му пречат понатаму во животот, доколку не успее да ги надмине. А успева, заминува и започнува инженерски (урбан) живот во Скопје. Символиката на името *Бистра вода* нè упатува на тоа дека чистата вода има лековити својства. Водата може да биде метафора за духовна храна и спас. Водата, исто така, ја споредуваат и со „мудроста, очистувачката моќ на водата била толку силна, што се сметало дека таа го одбива злото“. (Тресидер, 2001, стр. 33-34).

Во расказот „Живеалиште“ не станува збор за градење засолниште, колку и да изгледа така на почетокот, туку за едно бегство кое не завршува со крај, туку е бескрајна неостварена желба кон која се стреми секој човек. Живеалиштето тука го доживуваме како внатрешна сила со степен на напнатост, напрегнатост при градењето, дејствувањето или на доживувањето. Цело време во исчекување, поединецот е воден од преголемата желба да се вдоми во овој свет и она што на почетокот не изгледа добро, станува речиси дом кој со сила го туркаме да стане лавиринт од кој тешко се наоѓа излез. Нараторот во овој расказ целиот свој живот гради дом, но не успева да го изгради, така што само мебелот добиен од поодамна на подарок (од Министерството за обнова), сега веќе остарен, може да им го отстапи на синовите. Тој вели: „Во недостиг на друго решение, штом не најдов начин да го засолнам скапоцениот мебел, решив да се сместам во него самиот – како Јона во утробата на китот, од тој миг, започнав среќно да живеам во барокните витрини, фиоки и огледала како во готска катедрала исполнета со звуци на оргули, наполно засолнет од прашливата бучава на урнатината“. (Маџунков, 2016с, стр. 68).

Аналогно на Јона кој престојува во утробата на китот (Свето писмо, 2001, стр. 1125-1126) ја имаме внатрешната состојба на раскажувачот, сите оние немири, сомнежи, искри на постигнување. Стремежот кон совршенството кое е мир, спокојство, кон кое тој се стреми, за кои тој размислува живејќи во средиштето на мебелот е нашето внатрешно Јаство, како за Јона, така и за раскажувачот. Излегувањето надвор (од утробата на китот и од внатрешноста на мебелот) и размислувањето однатре се еден заеднички постојан процес кој нема крај сè до смртта. И повторно надворешните случувања ги попречуваат можностите да се постигне мотивот на сигурност (идија во домот кон која се стремиме), па оттаму и потребата за емоционално врзување од што треба да произлезе сигурноста за нашиот исполнет живот и сигурно место за создавање на Дом.

6. Далеку од Домот

Кај Маџунков забележуваме како се шири неговиот природен нагон кон патриотизмот, кон уметноста (убавината) во расказот „Браќање дома од оној друѓиот свет“, враќање од туѓина. Тој го гледа својот дом натажено, но со восхит. „Не може да поверува дека некаде, а најмалку дома, постоела таква убавина“. (Маџунков, 2016с, стр. 86). Ја споредува доживеаната убавина со убавината на сликата на Ван Гог. Инспирацијата која Маџунков ја добил од овој сликар ни докажува за уметничката длабочина која се темели врз чувството кое се опишува како состојба на очај во случајот кога постојат чувства во нас самите кои понекогаш не можат навистина да се објаснат. Алудира на природата и на она чувство кое се доживува кога човекот е сам пред создадената природа таква каква што е.

Продирајќи во својата младост, авторот ни дава целосна слика за самиот себе низ своите текови на свеста, низ своите размислувања и заклучоците кои ги носи од искуствата. Се сеќава со колку маки, за колкави пари талкаше низ светот, надевајќи се дека таму ќе најде спокојство и заборав. Жали за изминатите години и младоста, но истовремено е среќен и радосен што макар за последен пат, пак го гледа „цветниот и можеби наполно замислен сјај на својата земја“. (Маџунков, 2016с, стр. 86). Со самото тоа што нараторот го врти погледот кон себе, наспроти случувањата надвор кои се само слики за да ја разбереме ние неговата состојба, ја истакнува неговата внатрешна невдоменост и како тој се бара.

Така, Домот за него е бајка, место кое тој тешко може да го пронајде, време кое никако не може да го врати. Неговиот живот, дури и по оддомувањето, е живот во принуден егзил¹ во кој главно чувство е носталгијата по родниот хронотоп. Ниту едно место не може повторно да стане Дом и затоа „Домот за него и за неговите потомци добива мобилен карактер: може да се мести и преместува. Копнежот по домот, всушност, станува копнеж не по местото, туку по времето коешто поминало, копнеж по чувството на блискост кое тој Дом од соништата го произведува“. (Кожинкова, 2016, стр. 410). Потрагата по Домот, всушност, станува потрага по сопствениот идентитет кога тој е доведен во прашање од различни причини: економски, лични итн.

7. Во Домот се спомените

Секој од нас има спомени од различен период во животот. Тоа е магија на откриција, првите пријателства, страсти, домашни миленичиња, семејни патувања, различни мириси и звуци и уште многу други спомени. Предизвикувајќи доза на носталгија кај себе и кај читателот, Маџунков се враќа наназад низ годините кога тој бил студент.

Му будат спомени студентската „Соба со дожд“ и девојката која е млада, со блескава насмевка што со годините станала поубава... облечена во фустан на раскопчување, и среќна што е пак заедно со својот сакан. Веројатно станува збор за некоја стара љубов на писателот која тогаш траела, но била

¹ Терминот „принуден егзил“ е преземен од Шелева (2005, стр. 171).

прекината од некоја причина. Собата е со две врати. Тоа се две можности, два избора – да продолжи љубовта или да се прекине. Но, споменот секогаш останува со копнежот за повторна средба.

Разсвездените капки дожд веројатно се благослов (берикет) за овие љубовници, како што велите дека заврнатиот пријатен дожд ѝ дава на природата животна сила. „Дождот има Божјо потекло и е Божји дар, наспроти поројниот дожд и градот, кои ги носат градоносните облаци“. (Вражиновски, 2015, стр. 95-96). Маџунков го користи епитетот *разсвездени*² интенцијално.

Домот претставува интегрален дел од личната приказна на секој човек, предуслов за оформување на нечиј идентитет. Историјата на *старата куќа* е исткаена така што се создал тој чудесен синџир на чиј еден крај биле дамнешните предци, кои воопшто не учествувале во изградбата на куќата, во средината оние што ја почнале, завршиле и долго живееле во неа, а некаде при крајот оние кои, од нужда или од невнимателност, најпосле ја продале. Сите тие биле, на овој или на оној начин, крвно поврзани со таа градба наречена *стара куќа* која станала собиралиште на генерации. Така, во расказот „Легенда за старата куќа“ станува збор за експресивна функција на домот. Писателот ја истакнува важноста за градењето на свој дом, уште од времето кога луѓето престанале да спијат под карпите, па започнале да си прават вистински живеалишта. Секој претходник си носел барем едно камче од претходната куќа, пред да започне нова, на истото или на некое друго место, а токму тоа овозможило „старата куќа на крајот од својот век да оживее и да не го дозволи своето уривање, а со тоа ни својата смрт“. (Маџунков, 2016b, стр. 30). „Каменот, благодарение на својата тврдост, е израз на моќта на натприродните сили, а неговата неуништливост симболизира трајност и вечност на постоењето. Во свеста на нашиот народ каменот, главно, носи позитивен предзнак“. (Вражиновски, 2015, стр. 120).

Првичното искуство нè полни со логика од која произлегува сето она што е плус од веќе стекнатото искуство во општеството во кое живееме и односот на нашите најблиски кон тој дом, во зависност од тоа дали е куќа-идила или куќа-тегобност. Во оваа „легенда“ забележуваме како токму низ нејзината историја, како писателовата куќа-идила се преобразува во куќа-тегобност кога ќе биде продадена. Цената на *старата куќа* била прениска за тие што се родиле во неа. Очигледно, нивните спомени немаат никаква важност за новите сопственици на куќата. Спомените чинеле само онолку колку што чинело местото. Овој факт се потврдува во моментот кога новите сопственици почнуваат да ја уриваат *старата куќа* за да направат нова на нејзино место.

---

² Во минатото ѕвездите се сметале за живи суштества, надарени со разум, кои се грижеле за светот на човекот. Свездите, според некои словенски верувања, се локализирани во горниот свет и со тоа тие се здобиваат со сакрален карактер и со посебна почит. Всушност, во тој простор се наоѓал и Господ. Оттаму можеле да го набљудуваат човекот и неговите постапки и соодветно да реагираат и да го казнуваат. (Kowalski, 1998, стр. 159; Вражиновски, 2015, стр. 86).

8. Заклучок

Секој човек се стреми кон склад и хармонија во Домот, но во раскажувањата на Маџунков тоа се развива според моменти кои се дефинирани во потсвеста и кои постојано изминуваат и надоаѓаат. Маџунков ни отвора еден сосема нов поглед кон бесконечниот простор што се наоѓа внатре во нас. Се разбира дека едното со другото се поврзува. Сепак, во расказите на Маџунков тоа не е пракса, што не значи дека не постојат луѓе на овој свет кои се вдомени, кои се среќни, кои се исполнети.

Во збирките раскази на Маџунков интересно е тоа што губењето на вистинскиот Дом и селењето во нов Дом ни покажува слика за писателовото нестационарање. Тој како да лебди низ расказите. Сето она што го примаме како логичко дијалогизирање автор – наратор – лик постои за да можеме да ја разбереме онаа страна отаде оформената слика на нештата, да се обидеме да ја разбереме неговата внатрешна отуѓеност проткаена со македонската традиција и фолклор.

Библиографија

- Вражиновски, Танас (2015). *Македонската народна религија*. Скопје: Силсонс.
- Кожинкова, Весна (2016). *Космополитизмот во творештвото на Колбе и Лафазановски*. Во: *Прва меѓународна научна конференција ФИЛКО*. Штип: Универзитет „Гоце Делчев“, Филолошки факултет.
- Маџунков, Митко (2015). *Убиј го зборливото куче*. Скопје: Три.
- Маџунков, Митко (2016а). *Меѓата на светот*. Скопје: Три.
- Маџунков, Митко (2016б). *Грабнувањето на Европа*. Скопје: Три.
- Маџунков, Митко (2016с). *Дрвото на Нарајана*. Скопје: Три.
- Речник на народната митологија на Македонците* (2000). Прилеп-Скопје.
- Свето писмо (Библија)* (2001). Скопје: Македонска православна црква.
- Тресидер, Цек (2001). *Речник на симболи*. Скопје: Три.
- Урумова-Марковска, Славица (2015). *Авијатичар на духот. За фантастичниот свет на Митко Маџунков*. Преземено на 5 февруари 2019 г. <http://www.muabet.mk/2015/11/30>
- Шелева, Елизабета (2005). *Дом/идентитет*. Скопје: Магор.

*

- Kowalski, Piotr (1998). *Leksykon znaki świata. Omen, przesąd, znaczenie*. Warszawa – Wrocław.
- Tomicy, Joanna i Ryszard (1975). *Drzewo życia. Ludowa wizja świata i człowieka*. Warszawa.

Slavica Urumova–Markovska

PhD student at the Institute for National History, Skopje

Home as a Tradition in the Stories of Madzunkov

Abstract: A home that is in the spirit of tradition in the stories of Madzunkov is an interesting field of research in which different domains are interlaced - he compares the home as protection vs. home as a thread, home vs. family, looking for the place of the mother in the home and the proper place to create a home; reveals what happens when we are far away from home, and how the memories fort the home are created. This research emphasizes the interpretation of the short stories of Madzunkov and their impact on the growth of the narrator. For this analysis, the crucial value is the tradition in which the past has left a precious mark, and the present has enhanced and enriched the stories of Madzunkov. From the analysis it can be concluded that the old and rich Macedonian tradition has mixed with advancement and modern life in the most beautiful way, and so united, they together represent a completeness that holds all the elements of a culture that is based on its customs in centuries. The first association of home is always family, on which Madzunkov recalls in many stories. The home occupies the thoughts of the narrator with the highest attention, and also enhances and saddens at the same time.

Keywords: *protection, thread, family, mother, memories, foreign country.*

ГОД. IV
БР. 7

ПАЛІМШЭСТ

PALIMPSEST

VOL. IV
NO 7